

'Gent guapa' a Mallorca: comença l'espectacle

Dues fotos inauguren simbòlicament l'estiu *pijo* mallorquí. Una, la d'Antonita García Obregón intentant fer com si li quedàs bé el bikini davant dels fotògrafs, cada any menys interessats a immortalitzar els cruels efectes de la cronologia en la massa corporal de qui ja deu fer molt de temps que feia vint anys que tenia vint anys. Dues, la del rei i la seva família arribant a l'aeroport de Son Sant Joan mentre les autoritats provincials els esperen suant la cansalada sota un sol de justícia i, tanmateix, rient d'allò més, no se sap molt bé per què. Són els dos moments que, com diuen les sentides cròniques rosa de la premsa del *cuore*, "inauguren l'estiu mallorquí". No hi ha espècimen del *pijerio*, sigui del més selecte o del més carrincló i *cañí*, que no es deixi veure per l'illa. Ha començat el xou de l'estiu mallorquí.

Seguretat, Letizia i negocis. No cal ni dir-ho. L'esperen com al messies, l'emperadriu Zi-Zi. Els paparazzi esperen fer fortuna amb Letizia. A veure si la poden pescar amb les mamelles a l'aire, és clar. Quasi res. Però serà difícil. O impossible. L'aparell de seguretat és enorme. Ja ho era en els últims anys. N'hi ha qui diu que és així des de l'intent d'atemptat d'ETA contra el rei. D'altres opinen que va ser a partir de les fotos de pilots reials que, uns anys abans va publicar una revista italiana. Però com enguany, no se n'havia vist tanta mai. Deu ser cosa dels efectes col·laterals de

l'11-M. Si no, no se sap perquè en això de la seguretat d'aquesta família les coses es fan discretament. No és com amb el CNI, que tothom ja sap a què se dediquen els seus agents, a qui espien, etc. Res o poc, molt poc, transcendeix dels sistemes que s'estableixen per preservar la seguretat dels membres de la casa reial. Enguany, l'únic que se sap és que s'han desplaçat aproximadament una dotzena més d'agents d'informació, i que tots els ressorts i efectius de vigilància s'han reforçat, tant els de la mateixa Casa del Rei com els de la Guàrdia Civil i de la Policia. L'obsessió és palesa. Els cercles de seguretat són més amples que mai. I difícilment penetrables. Al respecte cal dir que una història estranya ha sobrevolat, mai més dit, la residència oficial reial estiuenca, Marivent, a vora de la qual ja s'ha enllestit Son Vent —dins del mateix complex tancat—, destinada a Letizia i Felipe. Fa uns mesos el diari *El Mundo* anunciava que una avioneta no identificada havia sobrevolat tot el recinte, amb el consegüent pànic en l'organització de la seguretat. No consta si hi havia alguna de les seves distingides presències habituals. No seria estrany, atès que, segons els rumors que s'escampen per Palma, n'Inaki i na Cristina s'hi desplacen molt sovint. En qual-sevol cas, aquell episodi va causar molta preocupació: una avioneta no identificada, el record dels avions de l'11-S a Nova York, el recent 11-M a Madrid... doncs, és clara la relació, no? Oficialment, no consta res. Però el cas és que

Com cada estiu,
Mallorca es converteix
en la passarel·la
preferida per la 'gent
guapa', els 'pijos',
tant la més selecta
—la que envolta la família
reial—, com la més 'cañí'
i carrinclona, sortida
dels fems televisius.

Arriba la família reial i les cròniques de la premsa rosa donen per inaugurar l'estiu mallorquí. Els especialistes en letiziologia esperen amb ànsia la seva presència.

s'ha anunciat que des de fa aproximadament un mes i mig s'ha ampliat, en unes dues milles, la zona d'exclusió aèria sobre Marivent. Segons el mateix diari citat, davant d'una hipotètica alerta les forces armades tenen permís per abatre l'aparell que incompleixi l'ordre i entri en la zona impermeable. El que ningú no explica és com se'l voldrien carregar. Amb un caça militar? A canonades? I què feim quan caigui damunt Palma? D'això ningú no en diu res.

En fi, la qüestió és que el rei i sa família, excepte Letizia i el seu home, arribaran a Palma el dilluns 19 de juliol. El nou matrimoni hi aterrarà aviat. Si és que no ho ha fet ja quan el lector tenguí aquest exemplar en les mans. És l'estiu reial més esperat. Tan esperat perquè la incògnita, que podria adquirir magnitud de drama en els ambients mallorquins de vocació cortesana, és saber si la nova futura família reial, Letizia i Felip, seguiran la senda de Joan Carles i Sofia, en relació amb Mallorca. És a dir, si hi faran vacances cada any, o no. Aquest "o no" és el possible drama. Perquè en els últims anys Felip no s'hi ha deixat veure gaire, per l'estiu illenc. Ha arribat, sí, s'ha fet les fotos de rigor, també... però ja no és el que era fa uns anys, diuen els

entesos de crònica rosa. A l'hereu pareix que li agraden més altres indrets. I Letizia, què en deu pensar? Li agrada, Mallorca? O no? Aquesta és la gran incògnita que els *letiziòlegs* esperen poder resoldre durant el present estiu mallorquí. Els entesos a interpretar qualsevol petit detall de l'augusta família, fins i tot de l'anèdota més nímia, ansiosos estan de posar en pràctica la *letiziologia* i a la fi intuir, analitzar o deduir si el futur de la presència estiuenca reial a Mallorca està garantida o, si pel contrari, comença a entrar en decadència. Sobretot ara que els rumors sobre l'estat de salut del rei es disparen cada cop amb més freqüència.

Passi el que passi, enguany encara dura la festa. Així que, com reflecteix José García Abad en el llibre *La soledad del Rey*, ha començat la passarel·la, un bon negoci per a la família. "Mallorca és una bona font d'ingressos per al rei en concepte de *merchandising* i patrocini de roba i equipaments esportius, begudes, rellotges, etc. Són l'equivalent modern dels diners que rebia Alfons XIII per concedir reconeixements de "proveïdors de la Reial Casa". A poc a poc els membres de la família reial s'han convertit en atractius models de publicitat, a vegades subtil i d'altres descarada. La Copa

del Rei de Vela es denomina Copa del Rei-Trofeu Agua Brava; el monarca hi participa a bord del Bribón, propietat de Josep Cusí i patrocinat per La Caixa, lluint en el guardapit el logotip de l'entitat financera; els seus pantalons són Burberry's; els rellotges Breitling donen nom a la regata que organitza el club nàutic de Port Portals, en la qual participa el príncep a bord del CAM -Caixa d'Estalvis del Mediterrani-, que ha desbancat el Sirius, propietat de l'armada espanyola, un canvi de iot que provocà malestar a la tripulació. Tant el rei com el príncep es posen samarretes d'Hermenegildo Zegna quan participen en el trofeu que organitza aquesta marca a Barcelona, i ambdós participen en la Regata Freixenet o en la Setmana Nàutica del Port de Santamaría que organitza Osborne. També s'apunten a Rolex, patrocinador del campionat del món IMS, amb participació del Bribón. La infanta Cristina competeix normalment a bord de l'Azur de Puig, amb peces de roba amb els colors i logotip de la colònia, logotip que comparteix el nin de la duquesa de Palma de Mallorca, de dos anys (en el moment d'escriure el llibre). El petit ha estat fotografiat assegut a la seva cadireta de passeig Jané o vestit amb pantalons Oshkosh..."

Selecta gent guapa. Bojos per seguir el deixant reial, aterren a Palma durant les setmanes de formal ocupació estiuenca de Marivent i Son Vent una legió de *pijos* que comparteixen els llocs més emblemàtics. Exclusives discoteques, com la del Club Nàutic de Palma; distingits restaurants, com el de Porto Portals; certes terrasses de cafès amb vocació de ser referència per a l'elit social; i, sobretot, els pantalans del Club Nàutic quan hi ha les regates en què participen els membres de la família reial són els objectius. Els llocs on cal aparèixer. Si és que un és *algú*. O aspira a ser-ho, és clar. Banquers, senyores de..., d'altres fèmínes sense ocupació definida, alguns polítics, empresaris, algun actor o actriu... gent molt estupenda tota, s'agermanen desfilant afanyosament per allà on s'ha de ser, a veure si hi ha sort i casualment es troben amb algun dels objectius reials. La majoria, com és fàcil d'imaginar,

els coneixen tant com al president dels EUA, posem per cas. Però tant fa. El que importa és poder coincidir.

Són famoses les anècdotes de senyores que dia rere dia, nit rere nit, enviaven les seves filles en edat de merèixer als indrets estratègics a veure si coincidien amb l'aleshores fadrí Felip. Mai no se sap si... però no, llavors ell s'emportà una periodista. No passa res. Sempre queda el conhort de la foto. S'hi veu, per tota aquesta geografia del *pijerío* estiuenc mallorquí, homes i dones, madurs i joves, amb la sempiterna càmera digital a punt, com *paparazzi*, esperant tenir sort i immortalitzar-se en una terrassa prenent un *capuccino* a vora de tan distingides presències. L'objectiu és poder deixar entendre a les amistats i als coneguts, i molt millor si queda enregistrat per a la posteritat amb una digital, que es fa part de l'entorn del *pijerío* més selecte de l'Espanya monàrquica. Ser o parèixer, en fi, membre del club que Manuel Vicent –citad per l'autor del llibre referit– qualificà com l'"endogàmia dels amics *pijos*" de Felip i que és extensiu a tota la família.

Tota aquest cort *pija* no sols intenta coincidir amb algun membre de la reial família, sinó que els imiten, usen les mateixes marques –de roba, de rellotges, de cotxes...– i fins i tot la seva vida es defineix amb paràmetres de sociologia *pija* monàrquica. Almenys així ho assegura García Abad quan diu que és freqüent, en aquest context social, sentir expressions com, per exemple, "la teva neboda té ja l'edat de'n Froilán", "el meu Porsche 911 derrapa com el del príncep", "li he dit a mon pare que s'ha de comprar un iot com el Fortuna"... Naturalment, poca gent pot comprar-se cotxes tan cars com els que agrada lluir a Felip i, sobretot, a son pare. Però en canvi sí que és més factible adquirir algunes de les marques de roba, rellotges o perfums que, una vegada autenticada la seva condició reial, passen a ser uniforme obligatori per a aquesta mena de gent guapa.

'Pijos' de segona. I, llavors, rere aquesta selecta –o amb aspiracions de ser-ho– representació del món social més exclusiu, també apareixen per l'estiu mallorquí l'inevitable estol dels *pijos*

L'espectacular imatge en bikini d'Antonita García Obregón, que demostra que el temps passa per a tothom, és el segon coet que dona sortida al més genuí estiu coent mallorquí.

de segona. Són els noms coneguts per culpa dels patètics quarts d'hora de fama televisiva. La legió de *famosets* de *cròniques*, de *tòmboles*, de *triumfites* i d'altres programes de fems catòdic que ja són part quotidiana de la vida de milions de ciutadans. Si aspiren, com diria la insigne intel·lectual de l'Espanya *cañí*, la Mazagatos, "a estar en el *candelabro*", és obvi que a l'estiu només hi ha un *canelobre* sobre el qual s'han de fer equilibris: Mallorca. Carn de televisió, fan tota mena de ridículs per sortir en pantalla. Si hi ha sort, les seves aventures, desventures, proeses sexuals, divorcis o prometatges, borratxeres, diversions, penes i alegries durant l'estiu mallorquí es convertiran en motiu de profund debat d'algun dels programes de na María Teresa, en Ximo,

na Terulu, en Sardà o algun de tants d'altres gurus de la intel·ligent explotació econòmica del no res. I si no, si no hi ha sort i el consumisme de mames i penis a velocitat de vertigen ja els ha fet caure en l'oblit, aleshores els queda només intentar vendre tan interessants moments de la seva vida al paper cuixé. Tots, naturalment, asseguren estar farts de la persecució de la premsa, i, per explicar-ho, convoquen conferències de premsa o patètiques rodes fotogràfiques per deixar-se "robar" la imatge en banyador o, preferentment, en pilotes.

L'Espanya *pija*, selecta i *cañí*, un any més, ha aterrat a Mallorca. Comença l'espectacle.

Miquel Payeras